

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ

Τοῦ νομοσχεδίου περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ περὶ Λαχείου ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος νόμων.

Διὰ τοῦ συστήσαντος τὸ Λαχεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου νόμου ΓΚΔ' (ὑπ' ἀριθ. 3024) τῆς 10 Ἰουνίου 1904 καὶ τοῦ περὶ ἐκτελέσεως αὐτοῦ Β. Διατάγματος τῆς 9 Ἰουλίου 1904, εἶχεν ἀπορρατισθῇ ἡ ἐκδοσις ἐνὸς ἑκατομμυρίου γραμματίων τοῦ Λαχείου, τιμωμένων ἀντὶ δραχ. τριῶν, ἰσχυόντων δὲ διὰ τέσσαρας κληρώσεις, καθ' ἃς τὸ σύνολον τῶν διανεμομένων κερδῶν ὠρίσθη εἰς δραχ. 900,000, τὸ δὲ σύνολον τῶν κληρουμένων λαχῶν εἰς 4,000, ἥτοι ἀνὰ 1,000 δι' ἐκάστην κλήρωσιν.

Ἐπὶ τῇ πρώτῃ ἐκδόσει τῶν γραμματίων τοῦ πατριτικοῦ Λαχείου, μεγίστη ζήτησις αὐτῶν ἀνεπτύχθη, 451 ὥστε ἐπωλήθησαν ἀπὸ τῆς 15 Ὀκτωβρίου 1904, ὅτι 185 ἕξατο ἡ πώλησις τῶν γραμματίων, μέχρι τῆς 2ας Ἰαννουαρίου 1905, καθ' ἣν ἐγένετο ἡ πρώτη κλήρωσις τοῦ Λαχείου, περὶ τῆς 557,000 γραμματίων, αἵτινες μετὰ ἀνεπιβόασθην εἰς 598,631 γραμματίων. Ἡ πώλησις τῶν γραμματίων τοῦ Λαχείου εὐρύτατα διενεργήθη τότε καὶ μόνον ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι, ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ὑποδοχῇ Ἑλληνισμῷ, ἰδίως δὲ ἐν Αἰγύπτῳ, ἔθλα μέχρι τοῦ Μαΐου τοῦ 1905 ἡ πώλησις τῶν γραμματίων τοῦ Λαχείου ἦν ἐλθὼν θέρα καὶ δημοσίᾳ διεξήγετο.

Σημειωτέον, ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1905 ἐλειτούργησε συγχρόνως καὶ τὸ Λαχεῖον τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, καὶ δὴ μεταρρυθμισθὲν κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἐξασφαλίσῃ ὅπως δὴποτε τὴν ὑπαρξίν του, ἐναντι τοῦ ἀνταγωνισμοῦ τοῦ Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου. Παρ' ὅλας ὁμως τὰς τροποποιήσεις τοῦ Λαχείου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, συνίστανται κυρίως εἰς τὴν ὑποτίμησιν ἐκάστου γραμματίου ἀπὸ δύο εἰς δρ. μίαν καὶ εἰς τὴν αὐξήσιν τῆς παρεχομένης εἰς τοὺς μεταπωλητὰς ἐκπτώσεως ἀπὸ 10 % εἰς 15 %, ἡ Ἀρχαιολογικὴ Ἑταιρία δὲν ἠδυνήθη νὰ πωλήσῃ, ἐντὸς τοῦ ἔτους 1905 καὶ κατὰ τὰς τέσσαρας κληρώσεις αὐτοῦ, ἐκ τῶν παρ' αὐτῆς ἐκδοθέντων 600,000 μονοδράχμων γραμματίων, εἰμὴ μόνον 388,299 τοιαῦτα, καίτοι κατὰ τὸ ἔτος ἐκεῖνο δὲν ἐξεδόθησαν μονοδράχμα γραμμάτια τοῦ Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου. Ἐπομένως, ἐκ τῶν κατὰ τὸ 1905 λειτουργησάντων δύο τούτων λαχείων εἰσεπράχθησαν, ἐκ μὲν τῆς πωλήσεως τριδράχμων γραμματίων τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου δραχ. 1,795,893, ἐκ δὲ τῆς πωλήσεως μονοδράχμων γραμματίων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας δραχ. 388,299, ἥτοι ἐν ὅλῳ δραχ. 2,184,192. Προέκυψε δὲ καθαρὸν ἔσοδον, ἐκ μὲν τοῦ Λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου δρ. 1,193,036, ἐκ δὲ τοῦ Λαχείου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας δρ. 245,620, ἥτοι ἐν ὅλῳ δρ. 1,438,656. Ἐπομένως, τὸ ἐξ ἀμφοτέρων τῶν λαχείων τούτων προκύψαν, κατὰ τὸ ἔτος 1905, καθαρὸν κέρδος ὑπῆρξε πενταπλάσιον περίπου τοῦ κατὰ μέσον ὅρον προκύψαντος κατὰ τὰ προηγούμενα ἔτη τοιοῦτου ἐκ μόνου τοῦ Λαχείου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας.

Πρὸς ἄρσιν τοῦ μεταξὺ τῶν δύο Λαχείων ἀνταγωνισμοῦ, ἐξ οὗ προβληματικὴ ἐθεωρεῖτο ἡ τύχη ἀμφοτέρων, ἐκρίθη ἐπιβεβλημένη ἡ συγχώνεσις αὐτῶν εἰς ἓν λαχεῖον. Τοῦτο δὲ συνετελέσθη διὰ τοῦ νόμου ΓΝΖ' τῆς 7 Ἰουλίου 1905. Διὰ τοῦ νόμου τούτου ἀπερασίσθη ἀπὸ τοῦ ἔτους 1907 καὶ ἐφεξῆς ἡ συγχώνεσις τῶν λαχείων. Ὠρίσθη προσέτι, ὅτι ἡ ἐκδοσις τοῦ λαχείου περιλαμβάνει ἐν ἑκατομμύριον γραμματίων, τιμωμένων ἀντὶ δραχ. τεσσάρων. Ἐπετράπη δέ, ὅπως ἐκδίδονται καὶ τμήματα γραμματίου, ὧν ἕκαστον τι-

μάται δραχμῆς. Τέλος, διὰ τοῦ αὐτοῦ νόμου καθωρί-
σθησαν αἱ κληρώσεις καὶ τὰ παρεχόμενα κέρδη, ἅτινα ὠρί-
σθησαν, ὡς εἶχον καὶ πρότερον, ἤτοι κληρώσεις τέσσαρες,
καθ' ἃς τέσσαρες χιλιάδες ἐν ὧν ἀριθμοὶ κερδίζουσιν
900,000 δραχμῶν.

Ὁρείλομεν νὰ σημειώσωμεν ἐνταῦθα, ὅτι τὸ νέον λα-
χεῖον, ὡς διωργανώθη, ἐνεῖχε τὸ μειονέκτημα, ὅτι, ἐνῶ ἡ
τιμὴ ἐκάστου γραμματίου ἀνεβιβάσθη εἰς δραχμὰς τέσσα-
ρας, αἱ κληρώσεις, ὁ ἀριθμὸς τῶν κερδίζόντων γραμματίων
καὶ τὰ ποσὰ τῶν κερδῶν παρέμειναν, οἷα καὶ πρότερον, ὅτε
ἡ τιμὴ τοῦ γραμματίου ἦν μόνον δραχ. τρεῖς. Ἡ ἀύξη-
σις τῆς τιμῆς τῶν γραμματίων, ἀνευ τινὸς ἀνταλλάγματος
ὑπὲρ τοῦ κοινοῦ, ἐνεποίησε δυσάρεστον ἐντύπωσιν. Ἐνισχύ-
ετο δὲ ἡ τοιαύτη ἐντύπωσις ἐκ τῶν ἀπογοητεύσεων, ἃς,
κατὰ τὰς κληρώσεις τοῦ 1905, εἶχε δοκιμάσει τὸ κοινὸν
ἐν Ἑλλάδι, ἔνθα ἐπώληθη τὸ πλεῖστον μέρος τῶν γραμμα-
τίων, χωρὶς οὐδέτερον τῶν δύο πρώτων ἐξ 100,000 δραχ-
μῶν ἀποτελουμένων κερδῶν (διότι τὰ ἕτερα δύο ἔτυχον με-
ταξὺ τῶν μὴ πωληθέντων γραμματίων) νὰ τύχῃ μεταξὺ
τῶν ἀγοραστῶν τοῦ ἐσωτερικοῦ. Ἐκτὸς τούτου, ἡ μικρὰ
ἀναλογία τῶν κερδίζόντων κλήρων πρὸς τοὺς ἐκδιδομένους
τοιούτους (4 τοῖς χιλίοις) καθίστα σπάνιον τὸ κέρδος, συν-
έβη δὲ ὥστε πολλοί, ἀνὰ δεσμίδας ἀγοράσαντες τὰ γραμ-
μάτια, νὰ μὴ γευθῶσιν οὐδενὸς κέρδους. Τοῦτο δὲ ἀπεθάρ-
ρυνε τοὺς ἀγοραστὰς.

Ὁ πρῶτος ἐνθουσιασμὸς, ὅστις φυσικῶς ἀνεπτύχθη, ἐπὶ
τῇ πρώτῃ ἐκδόσει τῶν γραμματίων τοῦ Λαχείου, εἶχεν ἐξα-
τμισθῇ κατὰ τὸ δεύτερον ἔτος τῆς λειτουργίας τοῦ λαχείου,
μετ' ἀδιαφορίας δὲ πλέον ἀπέβλεπον οἱ πολλοὶ πρὸς τὰ
κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1905 κυκλοφορήσαντα τετράδραχμα
γραμμάτια τοῦ Λαχείου. Ἐκτος δὲ τούτων, ἡ πώλησις
γραμματίων τοῦ λαχείου ἐν Αἰγύπτῳ ἀπὸ τοῦ Μαΐου τοῦ
1905 ἀπηγορεύθη, ἐν ἄλλαις δὲ χώραις, ἔνθα ἀκμάζον ἑλ-
ληνικὸν στοιχεῖον μετ' ἐνθουσιασμοῦ εἶχε προμηθευθῇ κατὰ
τὸ προηγούμενον ἔτος γραμμάτια τοῦ λαχείου, εἰς μεγά-
λας ποσότητας, ἐπὶ ἤλθον γεγονότα, καταστήσαντα ἀδύνα-
τον πλέον τὴν ἐν ταῖς χώραις ταύταις διάθεσιν τῶν γραμ-
ματίων. Γενικῶς δὲ τότε προεβλέπετο ἡ ἀποτυχία τοῦ
λαχείου.

Οὕτως εἶχον τὰ πράγματα, ὅτε, κατὰ Δεκέμβριον τοῦ
1905, ἀνέλαβον τὴν διεύθυνσιν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰ-
κονομικῶν. Τότε ἐθεώρησα καθήκόν μου νὰ καταβάλω πᾶ-
σαν προσπάθειαν, ἵνα ἐξασφαλίσω τὴν εὐρυτάτην, ὅσον τὸ
δυνατὸν, διάθεσιν τῶν γραμματίων τοῦ λαχείου καὶ ἐν γέ-
νει τὴν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ. Εἰς τὸ πατριωτικὸν τοῦτο ἔργον
ἔτυχον συνεργάτου, τόσον ἱκανοῦ, ὅσον καὶ μεθ' ἱεροῦ ἐνθου-
σιασμοῦ προσηλωμένου εἰς τὴν ἰδέαν τοῦ καθήκοντος, τοῦ
διευθύνοντος τὸ γραφεῖον τοῦ λαχείου Τμηματάρχου κ. Γ.Ν.
Κορινᾶ. Αἱ ἐκκλήσεις, τὰς ὁποίας ἐπανειλημμένως καὶ ἐπι-
μόνως δὲν ἔπαυσα νὰ ἀποτείνω, καθ' ὅλην τὴν περίοδον
τοῦ λαχείου τοῦ ἔτους 1906, πρὸς τὸν ἱερὸν κλῆρον, πρὸς
τοὺς δημοσίους λειτουργούς, ἰδίως πρὸς τοὺς τῆς οἰκονομί-
κῃς ὑπηρεσίας καὶ τοὺς τῆς ἐκπαιδεύσεως, πρὸς τὸν
στρατὸν καὶ τὸ πολεμικὸν ναυτικόν, πρὸς τὸν τύπον, πρὸς
τὰς τραπέζας, τὰς ἐταιρίας, τὰ σωματεῖα καὶ ἄλλα κοι-
νωφελῆ καὶ ἰδιωτικὰ ἱδρύματα, πρὸς φιλοπάτριδας συμπο-
λίτας, πρὸς σύμπαντα τέλος τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, εὗρον
πανταχοῦ θερμὸτάτην ὑποδοχὴν, διότι ἔθιγον τὴν πατριω-
τικὴν χορδὴν, ἥτις εἶναι λίαν εὐαίσθητος παρὰ τῷ Ἑλ-
ληνικῷ Λαῷ. Τὸ λαχεῖον, ὡς διωργανώθη, ἦν καθαρῶς πα-
τριωτικόν, ἥκιστα δὲ κερδοσκοπικόν. Διὰ τοῦτο δέ, καθῆ-

κον εἶχομεν νὰ τονίσωμεν τὸν χαρακτῆρα τοῦτον τοῦ ἡμετέρου λαχείου καὶ νὰ μετέλθωμεν πάντα τὰ μέσα, ὅσα ἡ Κυβέρνησις ἠδύνατο καὶ ὠφείλε νὰ θέσῃ εἰς ἐνέργειαν, χάριν τῆς ἐπιτυχίας τοῦ Λαχείου. Εἶμαι δὲ ὑπερήφανος, καὶ ὡς Ἕλληνα καὶ ὡς Ὑπουργός, διότι τὸν ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ τούτου ἔργου ἀγωνά ἐπέστεψε πλήρης ἐπιτυχία, ὡς ἀποδεικνύουσιν αἱ ἐπόμενοι ἀριθμοί.

Αἱ εἰσπράξεις τοῦ λαχείου τοῦ ἔτους 1906 ἔχουσιν, ὡς ἐξῆς :

Ἀντίτιμον	229,029	γραμ. πρὸς δρ. 4 ἑκαστ. δρ.	916,116
»	145,083	» α' κληρ. » 1 »	» 145,083
»	250,781	» β' » » » »	» 250,781
»	206,754	» γ' » » » »	» 206,754
»	383,451	» δ' » » » »	» 383,451

Σύνολον εἰσπράξεων δρ. 1,902,185

Ὡς ἐκ τῶν ἀριθμῶν τούτων ἐξάγεται, ἀπὸ τοῦ Ν)θρίου 1905, ὅτε ἤρξατο ἡ πώλησις τῶν τετραδράχμων γραμματίων μέχρι τῆς πρώτης κληρώσεως (3 Μαρτίου 1906), ἦτοι ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν, ἐπωλήθησαν, 229,029 τετραδράχμια γραμματία, ἐξ ὧν εἰσπράχθησαν δραχ. 916,116, ἔναντι 598,631 τριδράχμων γραμματίων, ἀξίας δραχ. 1,795,893, πωληθέντων κατὰ τὸ 1905, ἐξ ὧν 557,000 εἶχον πωληθῆναι μέχρι τῆς πρώτης κληρώσεως τοῦ ἔτους 1905. Ἀλλ' ὡς εἴρηται, ἐπωλήθησαν προσέτι, κατὰ τὰς τέσσαρας κληρώσεις τοῦ ἔτους 1906, μονόδραχμια γραμματία 986,069, ἀξίας ἱσαριθμῶν δραχμῶν, ἔναντι 388,299 μονοδράχμων γραμματίων τοῦ λαχείου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, πωληθέντων ἐντὸς τοῦ ἔτους 1905. Ἐκ τοῦ συνόλου δὲ τῶν εἰσπράξεων τοῦ λαχείου τοῦ ἔτους 1906 προέκυψε καθαρὸν κέρδος 1,250,000 περίπου δραχμῶν, ἐξ ὧν 300,000 δραχμῶν κατεβλήθησαν εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν, 850,000 εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τὸ ὑπόλοιπον ἐξ 100,000 περίπου δραχμῶν κατεβλήθησεται αὐτῷ, μετὰ τὴν ὀριστικὴν ἐκκαθάρισιν τῶν σχετικῶν λογαριασμῶν.

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς εἰσπράξεως τοῦ λαχείου τοῦ ἔτους 1906, ἀνελθόντα, ὡς εἴρηται, εἰς δραχ. 1,902,185, ἔναντι δραχμῶν 1,795,893, αἵτινες παριστῶσι τὰς κατὰ τὸ ἔτος 1905 εἰσπράξεις τοῦ λαχείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ δρ. 2,184,192, αἵτινες παριστῶσι τὰς εἰσπράξεις ταύτας μετὰ τῶν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας, ὑπῆρξαν, κατὰ τὴν γνώμην ἡμῶν, λίαν ἱκανοποιητικά, διότι, ἕνεκα τῶν προμνησθέντων λόγων, ἡ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ πώλησις γραμματίων τοῦ λαχείου μεγάλως περιορίσθη, καὶ δι' οὗς προσέτι λόγους ἀνωτέρω ἐκτίθεμεν. Τὸ δὲ ἀπομείναν καθαρὸν ποσὸν εἰσπράξεων ἐκ δρ. 1,250,000 ἀνέρχεται εἰς ὑπερτετραπλάσιον ποσὸν τοῦ κατὰ μέσον ὅρον καθαροῦ ἐτησίου προέδουτος ἐκ τοῦ πρότερον λειτουργούντος λαχείου τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας καὶ ἀναλογεῖ πρὸς 66 τοῖς 100 ἐπὶ τῶν ἀκαθαρίστων εἰσπράξεων, εἰς ὅσον περίπου ἀναλογοῦσι καὶ αἱ κατὰ τὸ ἔτος 1905 ἀποδοθεῖσαι εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου ἐκ δραχ. 1,193,036.12 καθαρά εἰσπράξεις. Τοῦτο δὲ ἀποδεικνύει τρανότατα τὸν πατριωτικὸν χαρακτῆρα τοῦ ἡμετέρου Λαχείου.

Οἱ λόγοι, δι' οὗς θεωροῦμεν ὡς ἐπιβαλλομένην νῦν τὴν μεταρρύθμισιν τοῦ λαχείου εἶναι πρόδηλοι. Τὸ λαχεῖον δέον νὰ ἐνισχυθῇ δι' αὐξήσεως τῶν κληρώσεων, τοῦ ἀριθμοῦ τῶν κερδῶν καὶ τῶν εἰς κέρδη παρεχομένων ποσῶν. Εἶναι ἀνάγκη νὰ προσδώσωμεν εἰς τὸ λαχεῖον κερδοσκοπικὸν χα-

ρακτῆρα, χωρίς ὅμως νὰ ἐκλείψῃ ὁ πατριωτικὸς χαρακτὴρ αὐτοῦ. Τοιαύτη μεταρρύθμισις θὰ συντελέσῃ μεγάλως εἰς τὴν ζήτησιν τῶν γραμματίων τοῦ λαχείου καὶ εἰς τὴν πληρεστέραν ἐπιτυχίαν αὐτοῦ.

Ὁ νέος ὀργανισμὸς τοῦ λαχείου, ὡς διατυποῦται ἐν τῷ νομοσχεδίῳ τούτῳ, παρέχει, ἐν σχέσει πρὸς τὸν ὀργανισμὸν τοῦ κατὰ τὸ ἔτος 1906 λειτουργήσαντος λαχείου, τὰ ἐξῆς πλεονεκτήματα.

α') Περιορίζεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐν τῇ κληρωτίδι τιθεμένων κλήρων εἰς 500,000, ἀντὶ ἐνὸς ἑκατομμυρίου. Οὕτως, ἡ ἀναλογία τῶν κερδῶν αὐξάνεται κατὰ 50 τοῖς $\frac{1}{10}$, διευκολύνεται δὲ ἡ κατανάλωσις πάντων τῶν κλήρων, ἀφοῦ, ὡς ἀπεδείχθη ἐκ τῆς ἄχρι τοῦδε λειτουργίας τοῦ λαχείου, τὸ ποσὸν ἐνὸς ἑκατομμυρίου κλήρων ἦν ὑπέρμετρον, οὐδέποτε δὲ ἐπωλήθησαν πλείονα τῶν 600,000 γραμματίων. Ἐπομένως, ἐξασφαλίζεται ἡ πώλησις πάντων τῶν κλήρων, αἶρεται δὲ τὸ ἄτοπον τῆς κληρώσεως μὴ πωληθέντων γραμματίων, ὅπερ ἐνεποίει δυσάρεστον ἐντύπωσιν τοῖς πολλοῖς.

β') Αὐξάνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν κληρώσεων ἀπὸ τεσσάρων εἰς ἕξ. Οὕτω τὸ λαχεῖον ἀποκτᾷ μείζονα συνοχήν, καθίσταται δὲ ἐλκυστικώτερον, διότι συγκρατεῖ ἀδιάπτωτον τὸ ἐνδιαφέρον τῶν ἀγοραστῶν μέχρι τῆς τελευταίας κληρώσεως, ἐπιτυγχάνεται δὲ ἡ πώλησις περισσοτέρων γραμματίων, διότι ἡ πώλησις ἀναπτύσσεται κυρίως κατὰ τὰς παραμονὰς ἐκάστης κληρώσεως.

γ') Αὐξάνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν κερδιζόντων κλήρων ἀπὸ 4,000 εἰς 15,000 ἐν συνόλῳ. Οὕτως ἡ ὀλικὴ ἀναλογία τῶν κερδιζόντων κλήρων πρὸς τὸ σύνολον ἀνέρχεται εἰς 3 τοῖς $\frac{1}{10}$, ἀντὶ τῆς ἄχρι τοῦδε ὑφισταμένης ἀναλογίας τῶν 4 τοῖς χιλίοις, ἥτις μάλιστα καθήρχετο μέχρι 2 τοῖς χιλίοις, ὥς ἐκ τῆς κληρώσεως πολλῶν μὴ πωληθέντων ἀριθμῶν.

δ') Ἐπιτρέπεται ὁ ὑποβιβασμὸς τῆς τιμῆς τῶν γραμματίων, ἐφ' ὅσον ταῦτα δὲν ἐπωλήθησαν μέχρι τῆς δευτέρας κληρώσεως. Διευκολύνεται οὕτως ἡ πώλησις αὐτῶν κατὰ τὰς ἐπομένους κληρώσεις, συνάμα δὲ ἀποφεύγουμεν πολλὰ πλῆθος ἐκδόσεις γραμματίων, αἵτινες καὶ δαπάνας ἀπαιτοῦσι καὶ δυσχερείας, κατὰ τὴν διὰ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας διαχείρισιν τοῦ λαχείου, συναντῶσιν, δὲ εἶναι δὲ δυνατὸν νὰ ἐπιτευχῶσιν ἐντὸς τοῦ βραχείου χρονικοῦ διαστήματος, ὅπερ μεσολαβεῖ μεταξὺ τῶν κληρώσεων, ὡς κατωτέρω ἐκτίθεμεν καὶ

ε') Τὸ σύνολον τῶν κατὰ τὸ νομοσχέδιον παρεχομένων κατὰ τὰς ἕξ κληρώσεις κερδῶν ἀναβιβάζεται εἰς δρ. 1,428,780 ἀντὶ δραχμῶν 900,000, εἰς ὅσας σήμερον τὸ ποσὸν τοῦτο ἀνέρχεται.

Ἀπέναντι ὅμως τῶν πλεονεκτημάτων τούτων ὀρίζεται, κατὰ τὸ νομοσχέδιον, ἡ τιμὴ τοῦ διὰ τὰς ἕξ κληρώσεις ἰσχύοντος ἀκεραίου γραμματίου εἰς δρ. πέντε, ἐνῷ τοῦτο τιμᾶται ἄχρι τοῦδε δραχμῶν τεσσάρων. Πρωτίστως παρατηροῦμεν, ὅτι ἡ αὐξήσις τῆς τιμῆς εἶναι μικρά. Ὁ δαπανῶν δραχμὰς τέσσαρας πρὸς ἀγορὰν ἐνὸς γραμματίου δύναται ἐπίσης νὰ δαπανήσῃ δραχμ. πέντε, εὐκολώτερον δὲ κυκλοφορεῖ τὸ πεντάδραχμον ἢ αἱ τέσσαρες δραχμαί, πρὸς ἀγορὰν τοιούτων ἀντικειμένων. Ἀπέναντι δὲ τῆς μικρᾶς ταύτης αὐξήσεως, εἶναι, ὡς εἴρηται, τεραστίως μεγαλειότεραι αἱ πιθανότητες τῶν ἐπιτυχιῶν ἐν σχέσει πρὸς τὰς σημερινάς.

Ἐν τούτοις, πρὸς μετριασμὸν τῆς ἐκ τῆς μικρᾶς αὐξήσεως τῆς τιμῆς ἐντυπώσεως, τὰ δύο πέμπτα τοῦ ἀριθμοῦ

τῶν γραμματίων ἐκδίδονται εἰς ἡμίση γραμματίου, ὧν ἕκαστον τιμᾶται, πρὸ μὲν τῆς πρώτης κληρώσεως δραχμῶν τριῶν, μετὰ δὲ τὴν πρώτην κλήρωσιν καὶ κατὰ τὰς ὑπομένεις ἐπιτρέπεται νὰ ὑποτιμηθῇ, ἀνὰ λεπτὰ πεντήκοντα καθ' ἑκάστην κλήρωσιν, οὕτως ὥστε διευκολύνεται ἐπὶ μᾶλλον καὶ μᾶλλον ἡ πώλησις τῶν ἡμίσεων γραμματίων τούτων. Ἀναλόγως ἐπιτρέπεται νὰ ὑποτιμῶνται καὶ τὰ ἀκέραια γραμμάτια. Τέλος τὸ ἐν πέμπτῳ τῶν γραμματίων ἐκδίδονται εἰς ἕκτα γραμματίου, ἰσχύοντα διὰ τὰς ἐξ κληρώσεις τοῦ Λαχείου, τιμώμενα δὲ ἀντὶ δραχμῆς ἑκάστων, δυνάμενα δὲ νὰ ὑποτιμηθῶσιν ἀναλόγως. Οὕτως τὰ γραμμάτια τοῦ Λαχείου καθίστανται προσιτὰ καὶ εἰς τὰ λαϊκώτερα βαλάντια.

Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ κατὰ τὸ νομοσχέδιον ὀργανισμοῦ, ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ λαχείου τοῦ ἔτους 1907 ἔχει, ὡς ἐξῆς.

ἀκέραια γραμμάτια πρὸς δρ. 5 δρ. 1,000,000	
ἡμίση γραμμάτια πρὸς δρ. 3 δρ. 1,200,000	
600,000 ἕκτα γραμματίου πρὸς	
δραχμ. 1 δραχμ.	600,000

Σύνολον εἰσπράξεων δρ.	2,800,000
Ἀφαιρούμεναι αἱ ἀμοιβαὶ δρ.	1,428,780

ἐξ ὧν κρα-
τοῦνται 20
% πρὸς κά-
λυψιν τῶν
ἐξόδων.

Καθαρὰ κέρδη δρ. 1,371,220 ἐξ ὧν 300,000 ἀνήκουσι, κατὰ τὸν νόμον, εἰς τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐξ 1,071,220 εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου. Σημειωτέον, ὅτι, ἐὰν συνυπολογίσωμεν καὶ τὰ ἐκ παραγραφῶν ἀζητήτων κερδῶν προβλεπόμενα ποσά, ἅτινα ἀνήκουσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου, καὶ παρεπομένως τινὰς ὠφελείας, οἷον τόκους τῶν ἀπὸ τῆς πρώτης κληρώσεως εἰσπραττομένων καὶ παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπεζῇ κατατεθειμένων κεφαλαίων, δυνάμεθα νὰ προϋπολογίσωμεν τὸ κατὰ τὸ νομοσχέδιον καθαρὸν ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου ἔσοδον μέχρι δρ. 1,150,000.

Ἡ πρώτη κλήρωσις τοῦ Λαχείου ὀρίζεται διὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Αὐγούστου 1907. Δίδεται οὕτω χρονικὸν διάστημα τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τῆς κυκλοφορίας τῶν γραμματίων μέχρι τῆς πρώτης κληρώσεως, ἵνα ἐντὸς τοῦ χρονικοῦ τούτου διαστήματος κατορθωθῇ, ὡς ἐλπίζομεν, ὁλοσχερὴς πώλησις ἀπάντων τῶν ἐκδοθησομένων γραμματίων. Αἱ ἐπόμεναι κληρώσεις ὀρίζονται διὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν τῶν μηνῶν Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου, Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου 1907 καὶ διὰ τὴν δευτέραν Κυριακὴν τοῦ Ἰανουαρίου 1908. Κατὰ τὰ διάμεσα μεταξὺ τῶν κληρώσεων τούτων διαστήματα θέλουσι διατεθῇ τὰ γραμμάτια, ὧν ἡ πώλησις δὲν ἐπιτευχθῇ μέχρι τῆς πρώτης κληρώσεως.

*
*
Ὁρεῖλομεν ἐνταῦθα νὰ δώσωμεν ἐξηγήσεις τινὰς περὶ τῶν λόγων, δι' οὓς προετιμήσαμεν νὰ ὀργανώσωμεν τὸ λαχεῖον κατὰ τὸν ἀνωτέρω ἐκτιθέμενον τύπον, μὴ ἀκολουθήσαντες τὸ σήμερον παραδεδεγμένον ἐν τοῖς γερμανικοῖς κράτεσιν, ἐν Ὀλλανδίᾳ, Δανίᾳ, Οὐγγαρίᾳ, Ἰσπανίᾳ, Σερβίᾳ, Βουλγαρίᾳ καὶ τελευταῖον ἐν Ρουμανίᾳ σύστημα τοῦ κατὰ κλάσεις λαχείου (Die Classenlotterie). Ὡς γνωστόν, τὸ σύστημα τοῦτο ἐπεκράτησεν ἤδη εἰς τὰ πλεῖστα τῶν Κρατῶν, παρ' οἷς ἄλλοτε ἐλειτούργει τὸ κατ' ἀριθμοὺς λαχεῖον, ὃ γνωστὸς λόττος τῆς Ἰταλίας (Lotto, Das Zahlen

otto), ὅστις λειτουργεῖ σήμερον μόνον ἐν τῇ χώρᾳ ταύτῃ καὶ ἐν Αὐστρίᾳ. Εἰς τὸ σύστημα δὲ τοῦ κατὰ κλάσεις λαχείου κατ' ἀνάγκην δέον νὰ ἀποβλέπωμεν καὶ εἰς τοῦτο βεβαίως θέλει ἀπολήξῃ ἡ ἐξέλιξις τοῦ ἡμετέρου λαχείου. Διὰ τὸν λόγον δὲ τοῦτον ἀκριβῶς, ἐν ἄρθρῳ 4 τοῦ νομοσχεδίου προεβλέψαμεν, ὅπως ἀπὸ τοῦ ἔτους 1908 καὶ ἐφεξῆς ἡ Κυβέρνησις προβαίνει, διὰ Β Διατάγματος, εἰς τὴν μεταρρυθμισιν τοῦ ὀργανισμοῦ τοῦ Λαχείου, ἵνα μὴ εὐρισκώμεθα ἐκαστοτε εἰς τὴν ἀνάγκην τῆς νομοθετικῆς διαρρυθμίσεως τοῦ Λαχείου. Ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦδε δὲν προβαίνωμεν εἰς τὴν διοργάνωσιν τοῦ Λαχείου, κατὰ τὸν τύπον τοῦ Οὐγγρικοῦ ἢ τοῦ Σερβικοῦ τοιούτου, πράττομεν τοῦτο, διότι ἀμφιβάλλομεν, ἐὰν δι' αὐτοῦ δυνάμεθα ἀμέσως νὰ ἐπιτύχωμεν τὸ κατὰ τὸ ἔτος 1905 ἢ 1906 ἐπιτευχθέν, καὶ τὸ κατὰ τὸ ἔτος 1907 ἀναμενόμενον καθαρόν ἐκ τοῦ Λαχείου ἔσοδον.

Τὸ ἐν Σερβίᾳ λειτουργοῦν λαχεῖον, συσταθὲν διὰ τοῦ νόμου τῆς 21 Ἀπριλίου (3 Μαΐου) 1890 περιλαμβάνει 30,000 κλήρων, περιέχει δὲ σήμερον 23 κλάσεις (κλήρώσεις), καθ' ἑκάστην τῶν ὁποίων γίνεται νέα ἔκδοσις τῶν κλήρων, ὧν ἕκαστος τιμᾶται διὰ μίαν κλήρωσιν ἀντὶ φρ. 23 (φρ. 24 μετὰ τῶν ἐξόδων) καὶ παρέχει 15,000 κέρδη καθ' ἑκάστην κλήρωσιν. Ἐκδίδονται καὶ ἡμίση, τέταρτα καὶ ὄγδοα γραμματίου, τιμώμενα ἀναλόγως. Τὰ χορηγούμενα κέρδη ἀνέρχονται εἰς ποσὸν ἴσον πρὸς τὰς εἰσπράξεις, κρατοῦνται δὲ πρὸς ὄφελος τοῦ Κράτους 20 % ἐπὶ ὧν κερδῶν. Ὁ ἀπολογισμὸς τοῦ Λαχείου τούτου, κατὰ ἅ ἐπτὰ πρῶτα ἔτη τῆς λειτουργίας τοῦ Λαχείου τούτου ὁρῶ ἀπέχει τῶν ἀρχικῶν προϋπολογισμῶν, ἔχει δὲ οὕτως:

Ἔτη	Ἑσοδα εἰς φράγκα	Ἑξοδα	Καθαρόν κέρδος
1891	490,510.75	244,039.50	246,471.25
1892	562,838.38	225,587.65	337,250.73
1893	550,393.12	261,253.50	289,139.62
1894	584,967.12	333,693.15	251,273.97
1895	665,986.37	345,648.14	320,338.23
1896	884,075.80	404,128.45	479,947.35
1897	875,813.75	362,095.50	495,718.25

Ἐπομένως, τὸ καθαρόν κέρδος μιᾶς ὁλοκλήρου ἐπταετίας ἐκ τοῦ λαχείου τούτου ἀνῆλθεν εἰς 2,420,139.40 φρ., ἥτοι εἰς ὅσον περίπου ποσὸν ἀνῆλθε τὸ καθαρόν κέρδος δύο μόνον ἐτῶν τοῦ ἡμετέρου λαχείου.

Ἀλλὰ καὶ ἐὰν ἀποβλέψωμεν εἰς λαχεῖον ἄλλης εὐρωπαϊκῆς χώρας, ὕλικῶς καὶ πνευματικῶς μᾶλλον προηγμένης, ἐνθα τὸ λαχεῖον λειτουργεῖ ἀπὸ τοῦ ἔτους 1754, τῆς Δανίας, παρατηροῦμεν, ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1897 ἐν Δανίᾳ ἐξεδίδοντο 100,000 κλήρων, ἐναντι 20,000 κερδῶν, τὸ μέγιστον τῶν ὁποίων ἀνῆρχετο εἰς 150,000 kronen (=φρ. 1,33). Τὸ λαχεῖον περιέχει 23 κλάσεις, ὁ δὲ προϋπολογισμὸς τῶν ἐσόδων καὶ ἐξόδων αὐτοῦ κατὰ τὸ 1897 εἶχεν οὕτως. Ἑσοδα τῶν 23 κλάσεων 5,230,400 kronen, ἐξ ὧν διαθετέα εἰς κέρδη 4, 393,500. Τὰ δὲ καθαρά ἔσοδα τοῦ λαχείου ἀνῆλθον, ὡς ἐξῆς:

Ἔτη	Kronen
1891—92	908,000
1892—93	1,039,000
1893—94	1,029,000
1894—95	1,025,000
1895—96	1,268,000
1896—97	1,228,000
1897—98	1,108,000

Ἐὰν ἄρα ἠθέλομεν ἐπιζητήσῃ τὴν πραγματοποίησιν

τοῦ κατὰ τὸ νομοσχέδιον προβλεπομένου κέρδους ἐξ 1,321,220 δραχμῶν, διὰ συστήματος ἀναλόγου πρὸς τὰ μνησθέντα κατὰ κλάσεις ξένα λαχεῖα, ἔδει νὰ ἀποβλέψωμεν εἰς ἀκαθαρίστους εἰσπράξεις διπλασίου τοῦλάχιστον ποσοῦ τῶν δρ. 2,800,000, εἰς ἃς ἀποβλέπομεν κατὰ τὸ νομοσχέδιον. Ἐπειδὴ δὲ ἀμφιβάλλομεν, ἐὰν δυνάμεθα νὰ ἐπιτύχωμεν ἀμέσως τοσαύτην εἰσπράξιν, προαιρούμεθα ἐπὶ τοῦ παρόντος τὸν τύπον τοῦ κατὰ τὸ νομοσχέδιον λαχείου, ὅστις εἶναι αὐτὸς ὁ τύπος τοῦ δεδοκιμασμένου καὶ ἄριστα ἀποδώσαντος ἀποτελέσματα λαχείου τοῦ ἔτους 1905 καὶ 1906, ἀλλὰ καταλλήλως μεταρρυθμισθεῖς, ἀναλόγως πρὸς τὰς ἐκ τῆς ἄχρι τοῦδε λειτουργίας τοῦ λαχείου παρατηρήσεις.

Κατὰ τὸν νόμον ΓΚΔ' τοῦ 1904 ἡ πώλησις τῶν γραμματίων τοῦ Λαχείου δύναται νὰ ἀνατεθῇ διὰ συμβάσεως, κυρουμένης διὰ Β. Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, εἰς μίαν ἢ πλείονας τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν, ἐπὶ ἀμοιβῇ μέχρι 10 τοῖς ο/ο. Κατὰ δὲ τὸ νόμον ΓΝΖ' τοῦ 1905, ἐπετρέπη ἵνα τοιαῦται συμβάσεις συνομολογῶνται καὶ μετὰ ἰδιωτῶν, ἐχορηγήθῃ δὲ καὶ ἀποζημίωσις 5 ο/ο ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν γραμματίων εἰς τὰς δημοσίας ἀρχάς, διὰ τὰ παρ' αὐτῶν πωλούμενα γραμμάτια.

Ὡς πρὸς μὲν τὸ Λαχεῖον τοῦ ἔτους 1905 εἶχε συνομολογηθῇ σύμβασις μετὰ τῶν Τραπεζῶν Ἑθνικῆς, Ἰονικῆς, Βιομηχανικῆς Πίστει καὶ Ἀθηνῶν, δι' ἧς ἀνετέθη εἰς τὰς Τραπεζὰς ταύτας ἡ πώλησις τῶν γραμματίων. Ἐπωλήθησαν δὲ δι' αὐτῶν ἐν συνόλῳ 451,111 τριδράχμων γραμματίων, δι' ἧς κατεβλήθη εἰς τὰς Τραπεζὰς ταύτας ἀμοιβή ἐκ δρ. 137,043.60, τῶν λοιπῶν 147,520 γραμματίων πωληθέντων διὰ τῶν δημοσίων ἀρχῶν ἄνευ τινὸς ἀποζημιώσεως. Ἐπομένως, 72 τοῖς ο/ο ἐκ τῶν πωληθέντων γραμματίων ἐπωλήθησαν διὰ τῶν Τραπεζῶν· ἦν δὲ ἐπόμενον νὰ πωληθῇ δι' αὐτῶν τὸ μέγιστον μέρος τῶν γραμματίων τούτων, διότι, ἐνῷ εἰς τὰς Τραπεζὰς ἐχορηγεῖτο ἀμοιβή 10 ο/ο, εἰς τὰ ἄλλα ὅργανα πωλήσεως, ἦτοι εἰς τὰς δημοσίας ἀρχάς, οὐδεμία ἀποζημίωσις ἐδίδετο. Ὡς πρὸς δὲ τὸ λαχεῖον τοῦ ἔτους 1906, συνομολογήθησαν συμβάσεις, οὐ μόνον μετὰ τῶν προμνησθεισῶν Τραπεζῶν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῆς Τραπεζῆς Ἐμπεδοκλέους καὶ τοῦ ἐν Ἀθήναις Πρακτορείου Ἐφημερίδων, ἐπὶ τῇ ἀμοιβῇ τῶν 10 ο/ο. Κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο ἐδόθη καὶ εἰς τὰς ἐπιτετραμμένας τὴν πώλησιν γραμματίων τοῦ λαχείου ἀρχὰς προμήθεια 5 ο/ο. Τοῦτο συνετέλεσεν, ἵνα, ἐκ τῶν πωληθέντων 229,029 τετραδράχμων γραμματίων διατεθῶσι, διὰ μὲν τῶν Τραπεζῶν καὶ τοῦ Πρακτορείου τῶν Ἐφημερίδων 86,520 τετράδραχμα γραμμάτια, διὰ δὲ τῶν δημοσίων ἀρχῶν 142,509 τοιαῦτα, ἦτοι μόλις 40 τοῖς ο/ο ἐπωλήθησαν παρὰ τῶν Τραπεζῶν καὶ 60 τοῖς ο/ο παρὰ τῶν δημοσίων ἀρχῶν. Ἡ αὕτη δὲ περίπου ἀναλογία, πλὴν ἀντιστρόφως, παρετηρήθη ὡς πρὸς τὴν πώλησιν τῶν μονοδράχμων γραμματίων τοῦ ἔτους 1906· οὕτως ὥστε ἐν συνόλῳ 50 τοῖς ο/ο ἐπωλήθησαν δι' ἑκατέρας τῶν δύο τούτων ὁδῶν πωλήσεως. Τοῦτο μαρτυρεῖ βεβαίως τὰς προσπάθειάς τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας, ὧν ἐμνήσθημεν ἀνωτέρω, καὶ εἰς ἃς κατὰ μέγα μέρος ὀφείλεται ἡ ἐπιτυχία τοῦ Λαχείου κατὰ τὸ ἔτος 1906. Ἀποδεικνύει ὁμῶς προσέτι καὶ τὴν ἐπίδρασιν, ἣν ἔσκησεν ἡ παροχὴ μικρᾶς ἀποζημιώσεως εἰς τὰς ἐπιτετραμμένας τὴν πώλησιν τοῦ Λαχείου ἀρχάς, αἵτινες δια-

θέτουςαι, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, αὐτήν, ἡδυνήθησαν νὰ ἐπιτύχωσι κρείσσονα ἢ κατὰ τὸ παρελθὸν ἀποτέλεσμα.

Οὕτως ἔχουσιν αἱ διατάξεις ἀμφοτέρων τῶν προμνησθέντων νόμων, αἱ ἀφορῶσαι εἰς τὰς ἀμοιβὰς ἢ ἀποζημιώσεις τὰς χορηγουμένας πρὸς Τραπεζὰς ἢ ἰδιώτας καὶ δημοσίας ἀρχάς, εἰς ἃς ἀνατίθεται ἡ πώλησις γραμματίων τοῦ Λαχείου. Πρωτίστως φρονοῦμεν, ὅτι τὸ ἀνώτατον ὄριον τῆς χορηγουμένης ἀμοιβῆς, ὡς ἂν διὰ συμβάσεως ἀνατίθεται ἡ πώλησις γραμματίων τοῦ Λαχείου, ὅπερ ὥρισται εἰς 10 τοῖς ο|ο, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ πρέπει νὰ αὐξηθῇ. Ἡ πείρα τῶν δύο πρώτων ἐτῶν τῆς λειτουργίας τοῦ λαχείου ἀπέδειξεν αὐτὸ ἐπαρκές, ἀφοῦ αἱ συμβληθεῖσαι Τραπεζαί, ἀρχοῦμεναι εἰς κέρδος ἐνὸς τοῖς ο|ο, διέθετον πάντοτε προθύμως ὑπὲρ τῶν μεταπωλητῶν τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀμοιβῆς αὐτῶν. Ἀλλως τε, καὶ τὰ ξένα λαχεῖα δὲν διαθέτουσιν ἀνωτέραν ἀμοιβὴν ὑπὲρ τῶν μεταπωλητῶν. Τὸ λαχεῖον τῆς Δανίας ἐν ἔτει 1897 εἶχεν ἐν μὲν τῇ Κοπεγχάγῃ 144 πωλητάς, ἐν δὲ ταῖς ἐπαρχίαις 141, ἐν ὅλῳ 285, ἡ ἀποζημίωσις τῶν ὁποίων ἦν μόνον 5 τοῖς ο|ο. Μὴ δέ τις νομίσῃ, ὅτι ἀρχεῖ ἡ αὐξήσις τῆς προμηθείας τῶν μεταπωλητῶν, ἵνα ἐπιτευχθῇ καταπληκτικὴ πώλησις τῶν γραμμάτων. Ἀπόδειξις τούτου εἶναι ἡ ἐν ἔτει 1905 γενομένη, ὡς ἐν ἀρχῇ εἴρηται, αὐξήσις τῆς προμηθείας τῆς πωλήσεως τῶν γραμμάτων τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἀπὸ 10 εἰς 15 τοῖς ο|ο, ἥτις ἤκιστα ὠφέλησεν.

Ἐκτὸς δὲ τούτου, παρατηροῦμεν, ὅτι κατὰ τὴν διαχείρισιν τοῦ Λαχείου τοῦ ἔτους 1905 ἐδαπανήθησαν διὰ προμηθείας τῶν Τραπεζῶν δρ. 137,043.60 καὶ δι' ἄλλα ἐξόδα ὑπηρεσίας τοῦ Λαχείου δραχ. 52,184.35, ἥτοι ἐν ὅλῳ δραχ. 189,227.95, κατὰ δὲ τὴν διαχείρισιν τοῦ Λαχείου τοῦ 1906 ἡ δαπάνη αὕτη ἀνῆλθε, διὰ προμηθείας μὲν Τραπεζῶν καὶ ἰδιωτῶν εἰς δραχμάς 86,504.40, διὰ προμηθείας δὲ δημοσίων ἀρχῶν εἰς δραχμάς 50,125.80, ἥτοι ἐν ὅλῳ εἰς δρ. 136,630.20, συνυπολογιζομένων δὲ καὶ τῶν ἄλλων ἐξόδων ὑπηρεσίας, ἀνεληθόντων εἰς δρ. 82,000, ἐνεκεν τῆς πενταπλῆς ἐκδόσεως τετραδράχμων καὶ μονοδράχμων γραμματίων τοῦ ἔτους 1906, ἡ συνολικὴ δαπάνη αὕτη ἀνεβιδάσθη εἰς δραχ. 218,630.20. Ἐπομένως, κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1905 διετέθησαν κατὰ μέσον ὅρον διὰ προμηθείας 7 τοῖς ο|ο περίπου ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν πωληθέντων γραμματίων, κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1905 περὶ τὰ 8 τοῖς ο|ο ἐπὶ τῆς τιμῆς πωληθέντων γραμμάτων. Ἐν γένει δὲ τὰ ἐξόδα ὑπηρεσίας τοῦ Λαχείου μετὰ τῶν ἐν λόγῳ προμηθειῶν, κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1905, ἀνῆλθον εἰς 10 $\frac{1}{2}$ τοῖς ο|ο, κατὰ δὲ τὸ ἔτος 1906 ἀνῆλθεν εἰς 11 $\frac{1}{2}$ τοῖς ο|ο. Ἐπὶ τῇ βάσει δὲ τοῦ μέσου ὁρου τῶν δύο τούτων ἐτῶν, ὑπολογίζομεν, ὅτι τὰ δαπανηθησόμενα, διὰ προμηθείας καὶ ἄλλα ἐξόδα τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Λαχείου τοῦ ἔτους 1907, θείουσιν ἀνέλθει εἰς 10 $\frac{1}{2}$ ἕως 11 τοῖς ο|ο ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν πωληθησομένων κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο γραμμάτων, καλυφθήσονται δὲ σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου διὰ κρατήσεων 20 τοῖς ο|ο ἐπὶ τῶν καταβαλλομένων κερδῶν.

Ἐάνθῳις ἀπομακρυνθῶμεν τῆς ἀνωτέρω τεθείσης ἀρχῆς, καθ' ἣν ἡ προμήθεια ἢ ἀμοιβὴ τῶν Τραπεζῶν καὶ ἰδιωτῶν δέον νὰ μὴ ὑπερβαίνει τὰ 10 τοῖς ο|ο ἐπὶ τῆς τιμῆς τῶν πωλουμένων γραμμάτων, καὶ ἀναβιδάσωμεν τὸ ποσὸν τῆς προμηθείας ταύτης εἰς 12 ἢ 15 τοῖς $\frac{0}{100}$, ἀναγκαία συνείπαι τοῦ μέτρου τούτου ἔσται, ὅτι, κατὰ μέγιστον μέρος, ἂν μὴ ἐν ὅλῳ, τὰ γραμμάτια πωληθήσονται ἐπὶ προμηθείᾳ 12 ἢ 15 $\frac{0}{100}$, οὕτω δὲ ἄνευ ἀνάγκης ἡ ὑπηρεσία τοῦ Λαχείου θέλει ἐπιβαρυνθῇ δι' ἐξόδων ἀνωτέρων, ὃ δὲ προϋπολογισμὸς

ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ

Περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ Λαχείου ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος νόμων.

Ἄρθρον 1.

Κατὰ τὸ ἔτος 1907 ἐκδοθήσονται πεντακόσαι χιλιάδες γραμματίων τοῦ Λαχείου ὑπὲρ τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τῶν Ἀρχαιοτήτων τῆς Ἑλλάδος.

Διακόσαι χιλιάδες ἐκ τῶν γραμματίων τούτων ἐκδοθήσονται εἰς ἀκέραια γραμματία, ἰσχύοντα διὰ τὰς ἐξ κληρώσεις τοῦ Λαχείου καὶ τιμώμενα δραχμῶν πέντε ἑκαστον, ἑτέρα δὲ διακόσαι χιλιάδες ἐκδοθήσονται εἰς ἡμίση γραμματίου, ἰσχύοντα διὰ τὰς ἐξ κληρώσεις τοῦ Λαχείου, παρέχοντα δὲ δικαίωμα εἰς τὸ ἥμισυ τῶν κερδῶν, καὶ τιμώμενα δραχμῶν τριῶν ἑκαστον. Ἐκατὸν δὲ χιλιάδες ἐκδοθήσονται εἰς ἑκτα γραμματίου, ἰσχύοντα διὰ τὰς ἐξ κληρώσεις τοῦ Λαχείου, παρέχοντα δὲ δικαίωμα εἰς τὸ ἕκτον τῶν κερδῶν καὶ τιμώμενα ἀντὶ μιᾶς δραχμῆς ἑκαστον.

Ἐπιτρέπεται, ὅπως, κατ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, ὑποβιβάσῃται ἡ τιμὴ

α') Τῶν μὴ πωληθέντων μέχρι τῆς δευτέρας κληρώσεως ἀκέραιων γραμματίων εἰς δραχμὰς τέσσαρας, τῶν μὴ πωληθέντων μέχρι τῆς τρίτης κληρώσεως εἰς δραχμὰς τρεῖς, τῶν μὴ πωληθέντων μέχρι τῆς τετάρτης κληρώσεως εἰς δραχμὰς δύο καὶ τῶν μὴ πωληθέντων μέχρι τῆς πέμπτης κληρώσεως εἰς δραχμὴν μίαν.

β') Τῶν μὴ πωληθέντων μέχρι τῆς πρώτης κληρώσεως ἡμίσεων γραμματίου εἰς δραχμὰς δύο καὶ λεπτὰ πενήνκοντα, τῶν μὴ πωληθέντων μέχρι τῆς δευτέρας κληρώσεως εἰς δραχμὰς δύο, τῶν μὴ πωληθέντων μέχρι τῆς τρίτης κληρώσεως εἰς δραχμὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν, τῶν μὴ πωληθέντων μέχρι τῆς τετάρτης κληρώσεως εἰς δραχμὴν μίαν καὶ τῶν μὴ πωληθέντων μέχρι τῆς πέμπτης κληρώσεως εἰς λεπτὰ πενήνκοντα, καὶ

γ') Τῶν μὴ πωληθέντων μέχρι τῆς τετάρτης κληρώσεως ἑκτῶν γραμματίου εἰς λεπτὰ πενήνκοντα καὶ τῶν μὴ πωληθέντων μέχρι τῆς πέμπτης κληρώσεως εἰς λεπτὰ ἑκοσι πέντε.

Τὰ μεθ' ἑκάστην τῶν κληρώσεων πωλούμενα γραμματία ἰσχύουσι μόνον διὰ τὰς ἐπομένους κληρώσεις.

Ἄρθρον 2.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν κερδῶν καὶ τὰ ποσὰ αὐτῶν ὀρίζονται δι' ἑκάστην τῶν κληρώσεων, ὡς ἑξῆς·

Δι' ἑκάστην τῶν δύο πρώτων κληρώσεων·

Κληρούμενοι ἀριθμοὶ	Ποσὰ ἀμοιβῶν	
1ος δραχμαὶ	100,000	100,000
2 ἐπόμενοι πρὸς δρ.	10,000	20,000
3 " " "	5,000	15,000
4 " " "	2,500	10,000
5 " " "	1,000	5,000
6 " " "	500	3,000
7 " " "	250	1,750
750 " " "	100	75,000
1000 " " "	50	50,000
2000 " " "	25	50,000
3778		329,750

Δι' ἐκάστην τῶν τεσσάρων τελευταίων κληρώσεων			
Κληρούμενοι ἀριθμοὶ		Ποσὰ ἀμοιβῶν	
1ος	δραχμαὶ	100,000	100,000
2ος	»	10,000	10,000
3ος	»	5,000	5,000
2	ἐπόμενοι πρὸς δραχ.	2,500	5,000
10	»	1,000	10,000
20	»	500	10,000
40	»	200	8,000
80	»	50	4,000
160	»	40	6,400
300	»	30	9,000
1,246	»	20	24,920
1,861			192,320

Αἱ κληρώσεις γενήσονται κατὰ τὴν πρώτην Κυριακὴν τῶν μηνῶν Αὐγούστου, Σεπτεμβρίου, Ὀκτωβρίου, Νοεμβρίου καὶ Δεκεμβρίου 1907 καὶ κατὰ τὴν δευτέραν Κυριακὴν τοῦ Ἰανουαρίου 1908. Ἐὰν ἐκάστη κληρώσις δὲν περατωθῇ αὐθημερόν, συνεχίζεται κατὰ τὰς ἀμέσως ἐπομένους ἡμέρας.

Ἐκ τῶν κερδῶν κρατοῦνται 20 % λόγῳ ἐξόδων.

Τὰ κέρδη τοῦ Λαχείου δὲν ὑπόκεινται εἰς κατάσχεσιν.

Τὰ κέρδη τῶν κληρωθέντων, ἀλλὰ μὴ πωληθέντων γραμματίων, ἀνήκουσιν εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου. Εἰς τὸ αὐτὸ Ταμεῖον ἀνήκουσι καὶ τὰ κέρδη τῶν κληρωθέντων γραμματίων, τὰ μὴ ζητηθέντα ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς κληρώσεως.

Οἱ ἀριθμοὶ τῶν κατὰ τινὰ τῶν κληρώσεων κληρωθέντων γραμματίων δὲν τίθενται εἰς τὴν κληρωτὶδα κατὰ τὰς ἐπομένους κληρώσεις τοῦ αὐτοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 3.

Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου ΓΚΔ' τοῦ 1904 καὶ τῆς παραγράφου δευτέρας τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ νόμου ΓΝΖ' τοῦ 1905, ἐπιτρέπεται νὰ ἀνατίθεται, ἐπὶ τρία τὸ πολὺ ἔτη, ἡ πώλησις γραμματίων μὲν ἀκεραίων καὶ ἡμίσεων ἐπὶ ἀμοιβῇ δέκα τοῖς % ἐπὶ τῆς τιμῆς αὐτῶν, ἔκτων δὲ ἐπὶ ἀμοιβῇ δώδεκα τοῖς % ἐπὶ τῆς τιμῆς αὐτῶν, καὶ ὑπὸ τὰς ἐξῆς ὑποχρεώσεις τοῦ ἀναδόχου.

α') Νὰ ἐγγυηθῇ τὴν πώλησιν 100,000 τοῦλάχιστον ἀκεραίων γραμματίων ἢ διπλασίας ποσότητος ἡμίσεων τοιούτων, ἢ ἀναλόγου ποσότητος ἔκτων καθ' ἑκάστον ἔτος.

β') Νὰ δαπανᾷ ἑτησίως πρὸς διαφήμισιν τοῦ Λαχείου, ὑπὸ τὸν ἔλεγχον καὶ τὰς ὁδηγίας τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, δέκα τοῦλάχιστον χιλιάδας δραχμῶν.

γ') Νὰ ἰδρύσῃ καθ' ὅλον τὸ Κράτος καὶ εἰς διαφόρους πόλεις αὐτοῦ διακόσια τοῦλάχιστον πρακτορεῖα πωλήσεως γραμματίων.

Αἱ λοιπαὶ ὑποχρεώσεις καὶ ἐγγυήσεις ὀρισθήσονται διὰ τῆς συμβάσεως.

Ἐν περιπτώσει συνομολογήσεως τοιαύτης συμβάσεως, ἐπιτρέπεται νὰ συνομολογηθῇ κατὰ τὰς προμνησθείσας διατάξεις τῶν νόμων ΓΚΔ' τοῦ 1904 καὶ ΓΝΖ' τοῦ 1905, ἄνευ ὅμως τῶν ἀνωτέρω ὁρῶν, σύμβασις μεθ' ἑτέρας Τραπεζῆς, Ἑταιρίας ἢ ἰδιώτου, ἐπὶ ἀμοιβῇ οὐχὶ ἀνωτέρᾳ τῶν 7 τοῖς %. Ἐν περιπτώσει δὲ μὴ συνομολογήσεως τῆς ἀνωτέρω ὀριζομένης συμβάσεως, ἐπιτρέπεται νὰ ὀρισθῇ ἡ ἀμοιβὴ αὕτη μέχρι 10 τοῖς %.

Ἄρθρον 4.

Ἐπὶ ἀμέσῳ καὶ διὰ μιᾶς καταβολῇ τοῦ τιμήματος, παρέχεται ἔκπτωσις.

Πέντε τοῖς $\frac{0}{100}$ εἰς τοὺς ἀγοράζοντας 200 τοὺλάχιστον γραμμάτια ἢ διπλάσια ἢ μίση ἢ ἀνάλογα ἔκτα γραμματίου.
Ἐξ τοῖς $\frac{0}{100}$ εἰς τοὺς ἀγοράζοντας 400 τοὺλάχιστον γραμμάτια ἢ διπλάσια ἢ μίση ἢ ἀνάλογα ἔκτα γραμματίου.
Ἐπτὰ τοῖς $\frac{0}{100}$ εἰς τοὺς ἀγοράζοντας 600 τοὺλάχιστον γραμμάτια ἢ διπλάσια ἢ μίση ἢ ἀνάλογα ἔκτα γραμματίου.

Ἄρθρον 5.

Ἐπιτρέπεται, ὅπως τὰ ἀναγόμενα εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ Λαχείου, περὶ ὧν διαλαμβάνουσι τὰ ἀνωτέρα 1—3 ἄρθρα, ἀπὸ τοῦ ἔτους 1908 καὶ ἐφεξῆς μεταρρυθμίζονται διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ἐπιτρέπεται προσέτι, ὅπως διὰ Β. διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κυρωθῇ σύμβασις περὶ ἐκχωρήσεως τοῦ Λαχείου πρὸς Τραπεζας, Ἑταιρίας ἢ ἰδιώτας, ὑπὸ τὸν ὅρον, ὅτι εὐτεὶ ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλλωσιν ἐτησίως, πρὸς μὲν τὸ Ταμεῖον τοῦ Ἑθνικοῦ Στόλου ἐν ἑκατομμύριον διακοσίων χιλιάδων τοὺλάχιστον δραχμῶν, πρὸς δὲ τὴν Ἀρχαιολογικὴν Ἑταιρίαν τριακοσίας χιλιάδας δραχμῶν.

Ἡ διάρκεια τῆς ἐκχωρήσεως ταύτης δὲν δύναται νὰ συνομολογηθῇ ἀνωτέρα τῶν πέντε ἐτῶν, ἡ δὲ περὶ αὐτῆς σύμβασις ὑποβάλλεται εἰς τέλος χαρτοσήμου δρ. χιλίων.

Διὰ Β. διατάγματος κανονισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς λειτουργίας τοῦ Λαχείου.

Ἄρθρον 6.

Ὁ παρὰ τῷ Γραφεῖῳ τοῦ Λαχείου λογιστής, μετὰ διетὴ ἐν αὐτῷ ὑπηρεσίαν, δύναται νὰ προαχθῇ εἰς λογιστὴν ἐπὶ βαθμῶ καὶ μισθῷ ὑπουργικοῦ γραμματέως β' τάξεως, μετὰ τριετῇ δὲ ὑπηρεσίαν εἰς τὸν βαθμὸν τοῦτον δύναται νὰ προαχθῇ ἐπὶ βαθμῶ ὑπουργικοῦ γραμματέως α' τάξεως. Ὡς πρὸς τὴν περαιτέρω προαγωγὴν καὶ τὸ πρὸς σύνταξιν δικαίωμα ἐξομοιοῦται πρὸς τοὺς ὁμοιοβάτους ὑπαλλήλους τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

Ἄρθρον 7.

Τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 5 καὶ 6 τοῦ νόμου ΑΧΛ' τῆς 30 Δεκεμβρίου 1887 περὶ λαχείων:

α') Ὁ ὅπωςδήποτε συμμετέχων εἰς λαχεῖα ξένα ἢ ἀπαγορευόμενα ἐν Ἑλλάδι.

β') Ὁ πωλὼν ἢ ἀσχολούμενος εἰς διάδοσιν καὶ καθ' οἷον—δήποτε τρόπον πώλησιν κλήρων ξένων ἢ ἀπηγορευμένων λαχείων ἢ τυχῶν οἰωνδήποτε λαχειοφόρων ὁμολογιῶν. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ, καὶ ἰδίως ὅταν ἡ παράβασις γίνεται παρ' ἐξ ἐπαγγέλματος πωλητῶν κλήρων λαχείων ἢ τυχῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν, ἡ διὰ δημοσίας διαφημίσεως ἢ ἐκθέσεως ἢ ἀποστολῆς γραμματίων ἢ τμημάτων γραμματίου ξένων λαχείων ἢ ἀποδεικτικῶν συμμετοχῆς εἰς ξένον λαχεῖον, ἡ διὰ διανομῆς ἀγγελιῶν ἢ προγραμμάτων ξένου λαχείου, ἡ διὰ καταχωρίσεως τοιούτων ἐν ἐφημερίδι ἐκδιδομένη ἐν Ἑλλάδι, ἡ χρηματικὴ ποινὴ δύναται νὰ ἀνέλθῃ μέχρι χιλίων δραχμῶν.

γ') Ὁ καταχωρίζων ἐν ἐφημερίδι, περιοδικῷ, ἢ ἄλλῳ δημοσιεύματι, ἐκδιδομένῳ ἐν Ἑλλάδι, ἢ διαδίδων, διὰ τοιχοκολλησεως ἢ δημοσίας ἐκθέσεως ἢ ὅπωςδήποτε, τὰ ἀποτελέσματα τῶν κληρώσεων ξένων ἢ ἀπηγορευμένων λαχείων.

Ἄρθρον 8.

Πᾶσα διάταξις, ἀντικειμένη εἰς τὸν νόμον τοῦτον, καταργεῖται.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 12 Φεβρουαρίου 1907.

Ὁ ἐκ Παρνασίδος Βουλευτῆς
Ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν
Α. Ν. Σιμόπουλος.